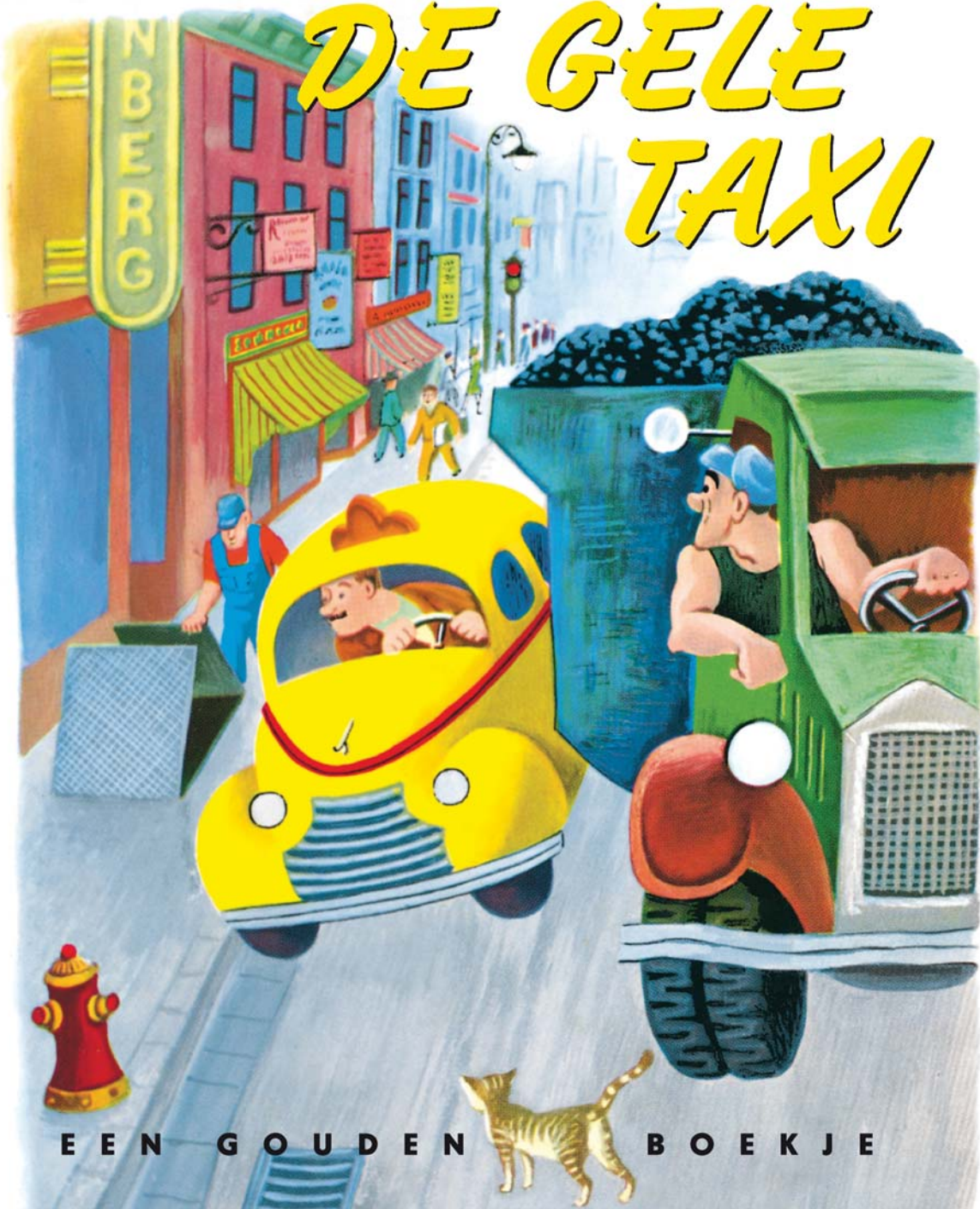

DE GELE TAXI

E E N G O U D E N B O E K J E

De Gele Taxi

Door LUCY SPRAGUE MITCHELL,
IRMA SIMONTON BLACK EN JESSIE STANTON

Vertaald door ANNIE M.G. SCHMIDT

Plaatjes van TIBOR GERGELY

EEN GOUDEN BOEKJE

RUBINSTEIN

ER WAS EENS een taxi. Het was een mooie gele taxi met een rode bies rondom. En van binnen was er een zachte leren bank en ook nog twee harde leren klapstoeltjes.

Het was een erg goeie taxi. Want hij kon heel vlug starten: *reng – drrrrrrrrrr...* En hij kon door de bochten gieren: *drrrrrrrrr – jie-ie-ie-ie!*

En hij kon heel vlug stoppen: *jie-ie-ie-reng!*

De chauffeur heette Willem. De taxi en Willem gingen allebei graag hard.

Op een keer stond de gele taxi op straat, bij de taxistandplaats. Willem en de taxi vonden het niet prettig om lang stil te staan. “Ik ben benieuwd wie onze volgende passagiers zullen zijn,” dacht Willem.

En net toen hij dat dacht, hoorde hij voetstappen op het trottoir. Hollende voetstappen: *stap, stap, stap*. En hij hoorde ook kleine voeten aankomen: *stappe, stappe, stappe*.

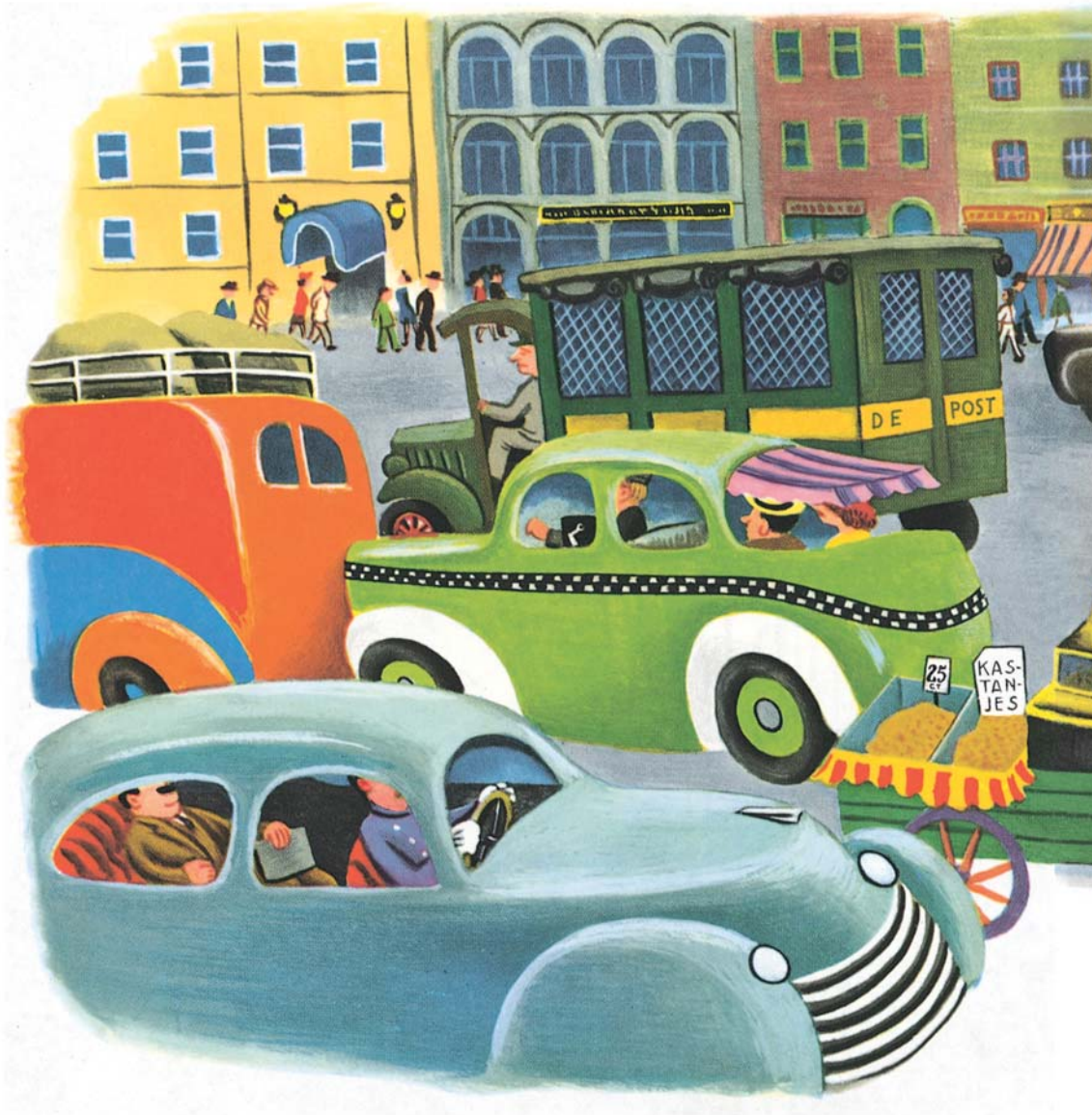
Hij keek uit het raampje en hij zag Tom met zijn kleine koffertje en de moeder van Tom met haar grote koffer. En ze hijgden allebei.

“Oh,” hijgde Toms moeder. “Taxichauffeur, wil je ons alsjeblieft zo hard mogelijk naar het station rijden? We zijn ontzettend laat en de trein wacht niet, zie je. Oh! Oh!” Tom en zijn moeder kropen in de taxi en sloegen het portier dicht.

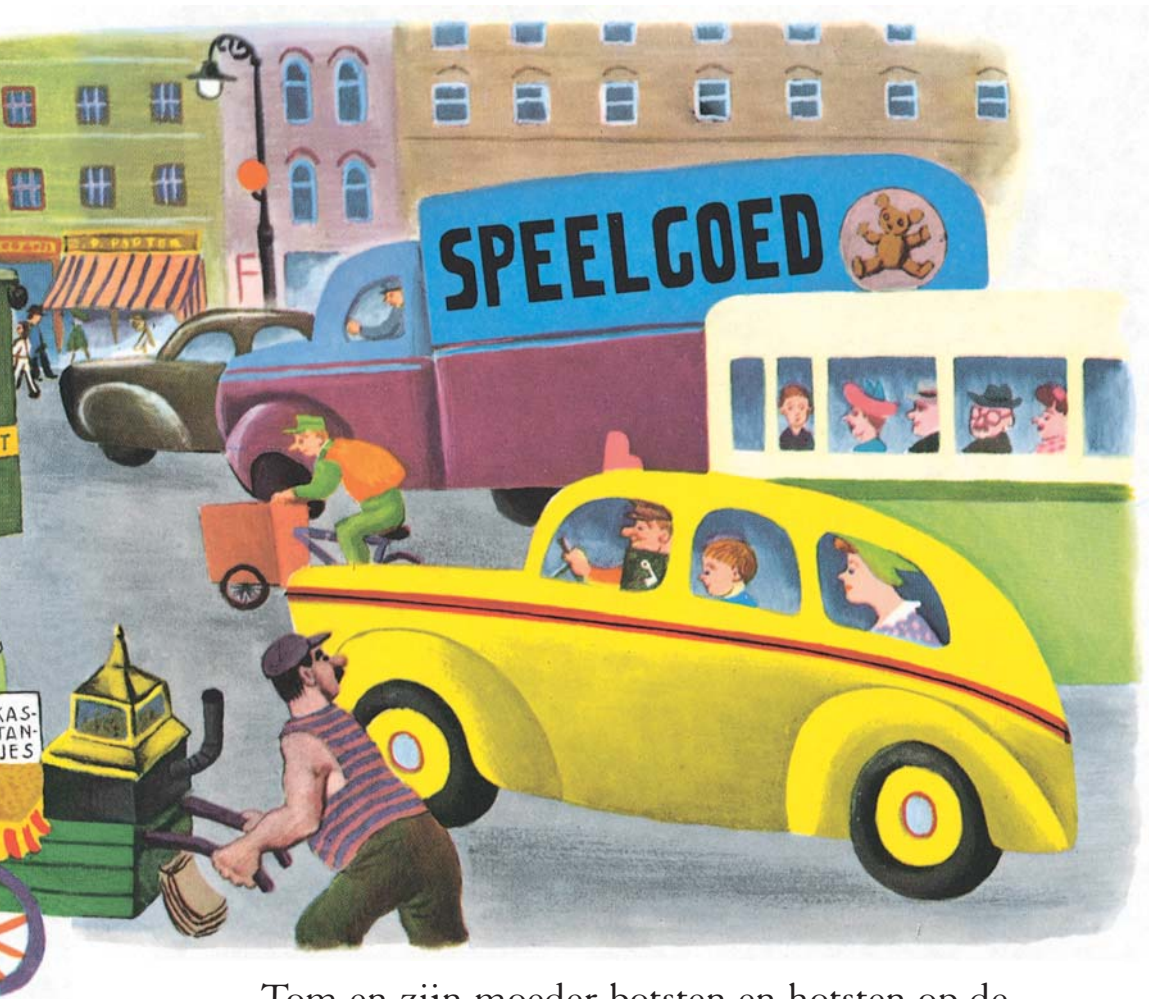
“Zeker dame,” zei Willem. “Die taxi van mij gaat hard! We halen het wel.”

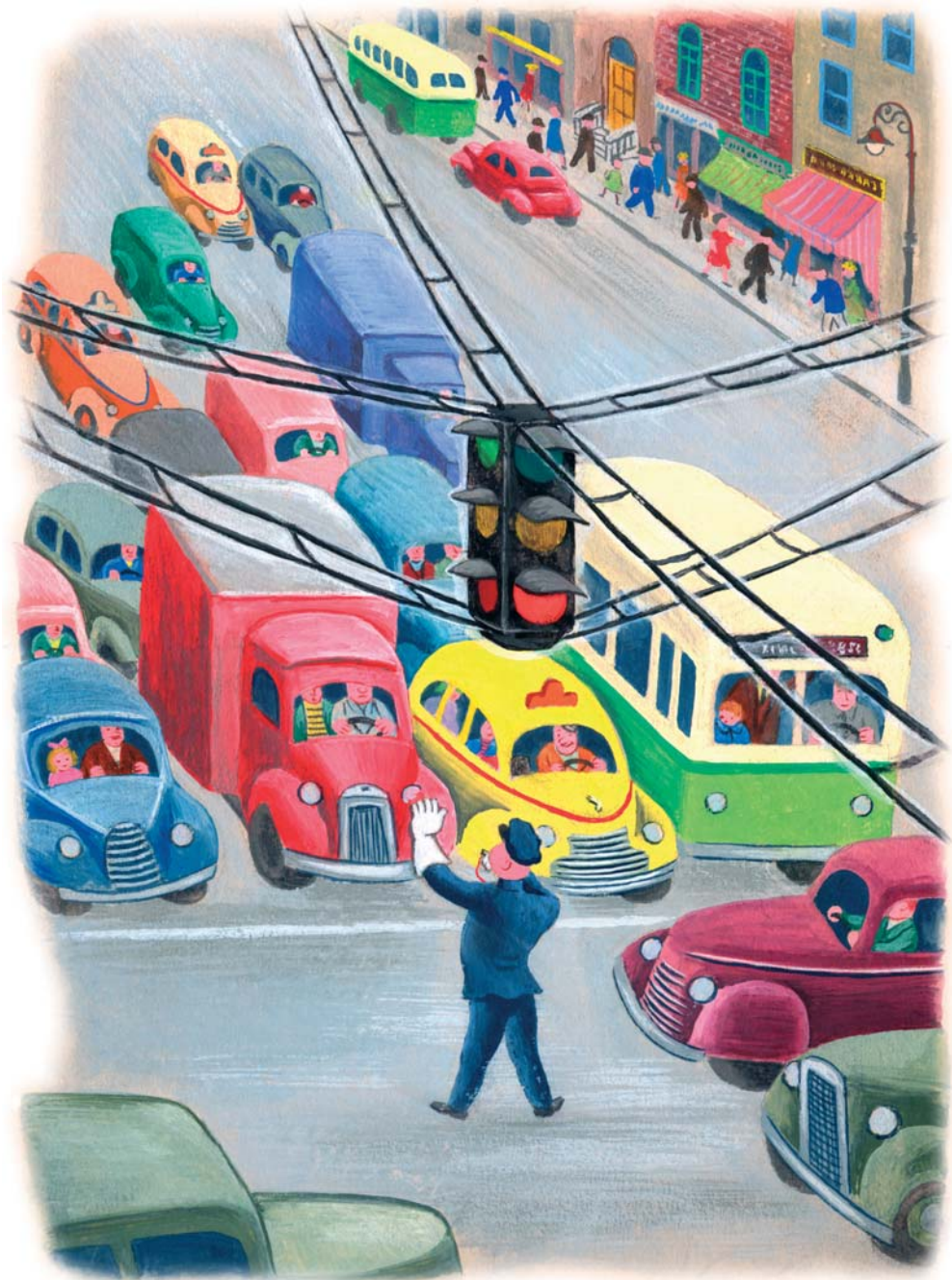

En daar ging de taxi.

Tom en zijn moeder botsten en hotsten op de leren banken. Toms moeder zat op de grote zachte leren bank. En Tom zat op zo'n klein hard klapstoeltje, want dan kon hij beter naar buiten kijken.

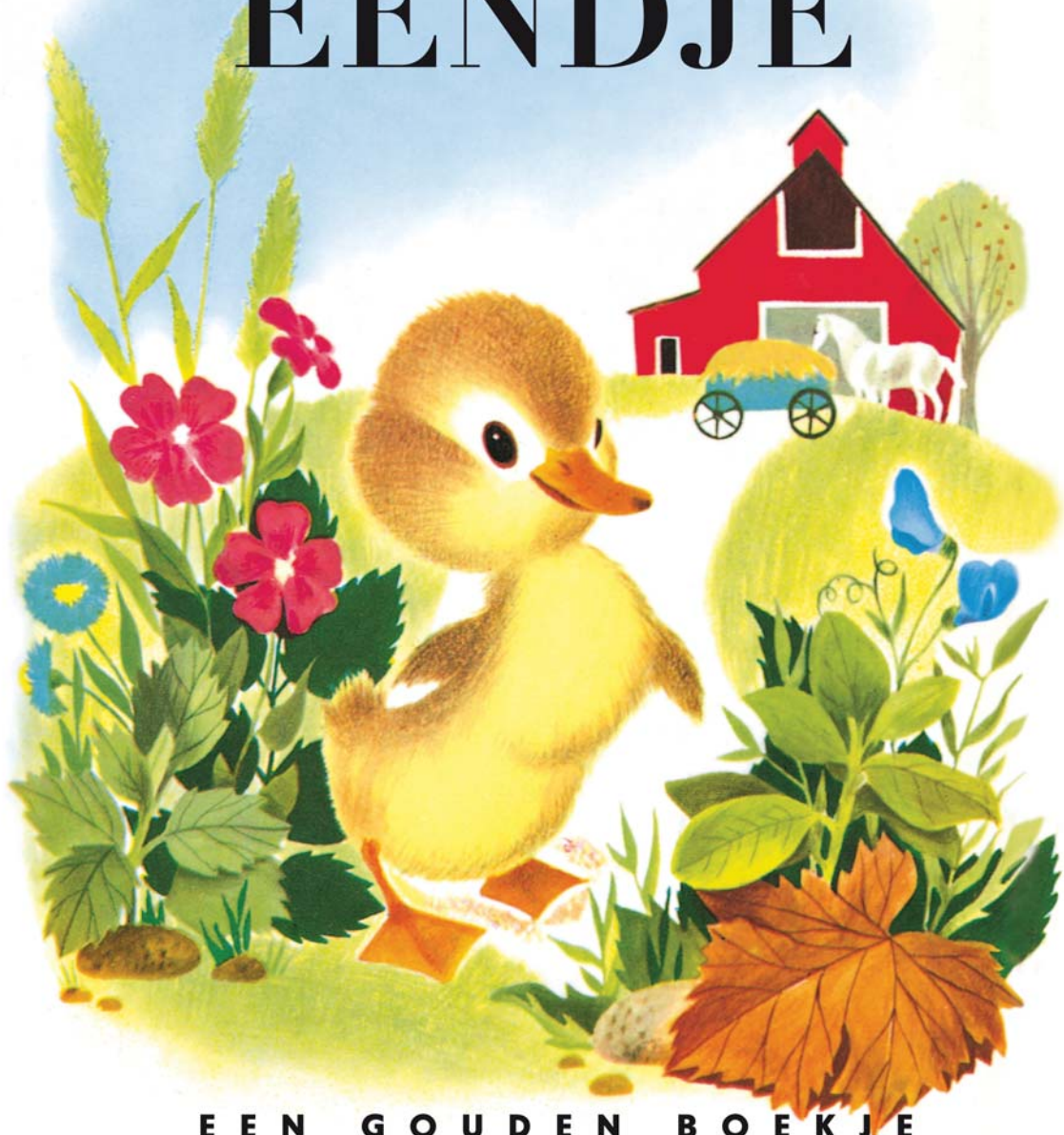

En toen opeens: *jie-ie-ie-reng!* De taxi stond met een ruk stil. Midden op de straat. Want er was een stoplicht. Een rood stoplicht. En onder het stoplicht stond een grote verkeersagent, die zijn hand ophield.

Toms moeder riep: “Taxichauffeur, moeten we nou heus stoppen voor zo’n rood verkeerslicht? Waarom rijdt u niet door het rode licht heen? We moeten opschieten! Het is al ontzettend laat en de trein wacht niet!”

Maar Willem zei: “Heus mevrouw, we moeten stoppen voor het rode licht en we moeten wachten tot het licht op groen springt. Maar mijn taxi gaat zo hard. We komen vast nog op tijd.”

HET EIGENWIJZE
EENDJE

E E N G O U D E N B O E K J E

HET EIGENWIJZE
EENDJE

Verhaal van Jane Werner
Illustraties van Alice en Martin Provensen
Bewerkt door Han G. Hoekstra

EEN GOUDEN BOEKJE

RUBINSTEIN

Op een mooie morgen, toen het nog heel vroeg was,
ging een klein eendje uit wandelen.

Het liep in het zonnetje.

Het liep tussen de bloemetjes.

In de buurt van de rietpluimen

kwam het twee dartele veulens tegen.

“Hola!” riep het eendje.

“Willen jullie wat met me gaan wandelen?”

Maar de twee dartele veulens wilden niet.
Dus toen klauterde het eigenwijze eendje
maar alleen de heuvel op.

Het Walvisje

EEN GOUDEN BOEKJE

Het Walvisje

*Aan Jane Werner Watson verteld
door Kenneth Norris*

*Tekeningen Tibor Gergely
Bewerkt door Annie M. G. Schmidt*

EEN GOUDEN BOEKJE

OORSPRONKELIJK VERSCHENEN
ALS NO. 55 IN DE SERIE
"GOUDEN BOEKJES"

ISBN 978 90 544 49614

Derde druk, 2015

Published by Rubinstein Publishing bv, Amsterdam by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Random House, Inc., New York, New York, U.S.A. All rights reserved.

"The happy little whale" by Jane Werner Watson, illustrated by Tibor Gergely.

Copyright © 1960 by Random House inc. Copyright © renewed 1988 by Random House Inc.

Translation copyright © 1965 by Random House Children's Books, a division of Random House Inc.,
New York, New York, U.S.A. All rights reserved.

Walvisje, walvisje, diep in de zee,
wij gaan een spelletje doen, ga je mee?

Kom we gaan duikelen en we gaan spelen,
walvisjes hoeven zich nooit te vervelen.

Wat een boel walvissen, allemaal kleintjes,
ja, en ze hebben hun eigen fonteintjes.

Hee, wat zwemt daar voor een wonderlijk dier.
Is dat een vis? Maar die hoort toch niet hier?

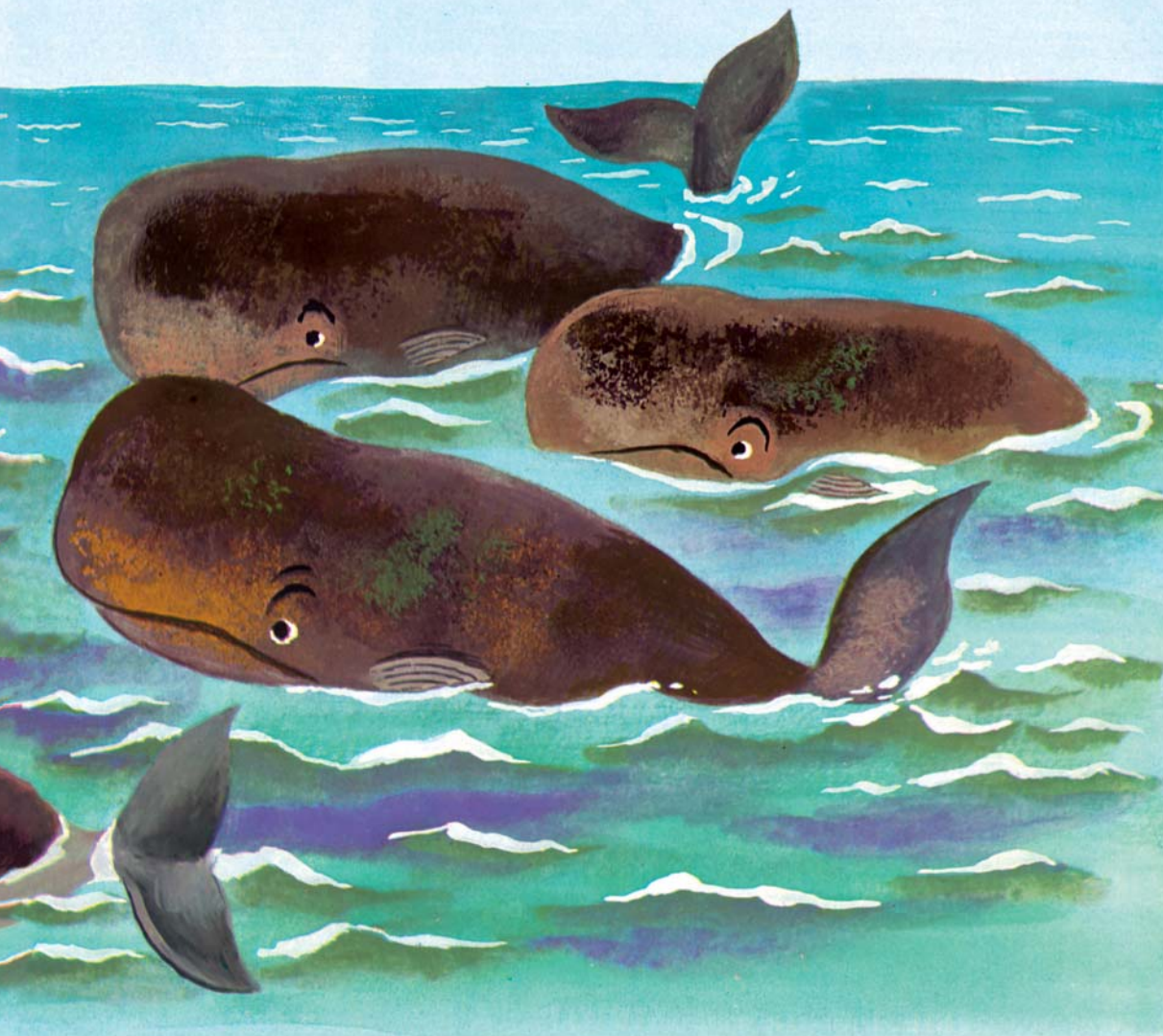

Walvisje toch! Kijk toch uit! Opgelet! Maar 't is te laat. En hij komt in het net.

Andere walvisjes komen eraan:
Wacht maar, we helpen je hier wel vandaan!

O, maar het gaat niet. Wat moeten ze doen?
Niemand kon 't walvisje helpen en toen